

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא פו.

מסורת הש"ס

(א) גירס' הערוך מרד סמלון
במסובלי רחומי פ'
מחרוזת של שומין שאין טהנין
ככלי. (ב) [לפול מד:]
(ג) קדושין דף טו. לפי דף נא.
לקמן קג: (ד) שבת דף לא:
כחובות דף לא. מנהדרין דף
טב. [ומסמחא בייק פייט].

הגהות הב"ח

(ה) רשכ"ם ד"ס פירקן וס' לקמן דמדידת כל הסוד תפסנא: (ב) ד"ה ומדלנו וס' דקס רשות לוקח קודם מדידה: (ג) ד"ה ללדדן וס' דנחא ליה טפי:

מוסף רש"י

[illegible]

פירקן. צין מוכר צין לוקח והכניסן לרשותו דיש מלן הגהה גרשות לוקח יט מלן חילוק. ואצ"ג דלמתי בנך הכנהה לא קנה משום דלא פספק אהני למי פסק בזה הכי דקניא ליה רשותיה שמונחין זו הלכך פספק אחר כן אצ"ג שלל מדד קניא ליה רשותיה ואין יכול לחזור קודם מדדיה דנשעת פיסוק קניא ליה רשותיה ואין כליו של מוכר מעכב עליו אלמא כלי לא חשיב מעכב ומדידה נמי לא מעכב דמתן (פד: ז) מן קולא מדד קנה דהואלי ופסק דמיט על כולן מדדיה גלי מילתא בעלמא היא ולא דמי להיכא דלא מוכר לו אלף כור אחד דאמרי לאתור (פד: ז) ^(ב) מדדיה הכיר מעכב ויטל מעכב קודם מדדיה דלא קניא רשותיה מעכב מאי דוצין ליה: ^(א) מדד עד שלל אלמא לא קנה. ויכולין לחזור קודם פספקו קנה אלא במשיפוקי קנה. ואיח דמפרשי פירקן והכניסן לתוך ביתו היטו משיבה והאי דקמי פסק עד שיהיה מדד לא קניא יכולין לחזור ומשקלי לא בשפסק קודם פספקו וקניא במשיבה שאלר פיסוק וטעמו הוא בידס דאצ"ג הכי יליף מניה דכליו של מוכר לא מעכב קנייה דלשות לוקח דלמא הא דקנה לוקח לא משום קנייה רשותו הוא אלף ממשום משיבה: ומדכליו של מוכר שפין כליו של מוכר מעכב עד רשות להוקע לקטון ללוקח דקמי פירקן ופסק קנה דקנה רשות (ז) קודם מדדיה ואצ"ג שפירין הפירות בתוך השקן של מוכר ויפין דהניא רשות לוקח לגטל כליו של מוכר ולהוציא מרשות מוכר כל שק וכל שק כליו ללוקח נמי גרשות מוכר ינטל הרשות את הכלי של לוקח שלל להוציא מחזקת ההוכר שמוחזק בה עד עתה: **קטני.** האי פירקן היטו פספקו לא לשפסק מן השקן לקרקע ביתו של לוקח דליכא כליו דמוכר והלכך קניא לא ללוקח רשותו: **איקפד** דליה אמר האי מ"ש: **פירקן** דמשמע כמות שחי פירקן

ההצילות בן פירקן: **במסאכלי דרומי**. חבילות שמים דליכא שקין בשקובינא עליו מוכר לתכרן לו דקדמי בבחיילא לעיל [פסא]: **לא ספאכא** דמלך יד קמיעעל אן סמחא: **מן הסא**. ספיק דקדושי: **שש** [לן] שש מבורה קן או נחוגה קן ואמר קן אח השטר: **ובחוסא**. נעל וגדר ופי' מונעולע: **במשיכה**. שמועק לרשותו או לרשות שיש לו חלק בן גנון וצבל דבר דמשהגדיה היטה דברותו אפי' בלא משיכה. קן נראה לה שדרכן **לגביה**. דברים קליס: **גנונב דים שבסא**. והולאו לרשות הדברים רשעים נידח: **שכר נפשיב בגניבה**. משעת הגבהה דהגבהה בכל הגבהה ירעה ולא קני ליה אלא בשעיר רשות שישמשה לרשותו: **פסוול** המשוש נפשה אחת אחת משיבו משיבו שמי רשיות [ומ] קריה ומחייב סבוקלי. ובכחכותו בפרק אלו נעדות [אל]: פריקין ומוקמין לה כשליק ידו למטה מג' וקבלה ידו של אדם חשונה [אסור] ונגיבה בחין כחחד וכן קריה לא קני מושא הגבהה אלא ליה החם צדיק רשות הדברים ולענין גניבה מיקנא קני ולענין שבת הכי יא לא משום אשור שבת הוא קני ליה במשיכה גנון אלא הים כדריס קטן הוא וממה על חירון זה ואמר ליה אלא נמי מיתנא ק' **למינא קלמינא** ק' רים גדול מאלו ק' שיעוט הגמלא ניעה וכן **אלמא חיה דבר הגבהה**. דבר קל' **לדדין קסי**. נע שגיבניה ק' דעמי מריד לו דהוא מ' לתרוי' הכא במדיד ידו דבר משיכה עסקין דבר ואי בעי במשיכה ליקי דהא אורחיה במשיכה אלא דיעחא ו) ומדיד דבר משיכה אפי' במשיכה וכן נראה הדברים דהא בפ"ק דקדושי במשיכה ומשיכה ואמר ליה רבא בהמה דקה קנית במשיכה כלומר ו) רבי שמעון ו) וכן בהגבהה בלגמא הגבהה עדיף במשיכה דהא

כרצונה ומושכן וכהוא סיירי היה מגור ויוצא: ח"ש ברשות מוכר לא קנה. דמשמע אפי' מידי דב רב נתחנן לצדדין סתמי. האי דקאמר עד שיגביהנה במידי דבר

ומדבלין ש' מוכר בשרות לוקח לא קנה בו. וא"ת מנא ליה דמתורת רשותו קנה לנאף מתורת משיכה קנה דהא דמשיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש לעיל ו"ל דהכא דייק דמתורת רשותו קנה דמשיכה לעיל בקונסין הוא לנכסין לתוך ביתו משמע בין מוכר בין לוקח וא"ת מנא ליה פירקן נמי כיון שהנכסין ליקני לנכסין אבא רשות לוקח ואור"י דדוקא כלי הוא דנכסין אבא רשותא אבא בניהם ה'.

אבל דברים שדרגן בהגבהה אלא נקנים אלא בהגבהה. והא דפריך במי שמת (למקן דף קנא). ודין מלוואה ששטרי וזה לא משך ונבין לומר שהיה כל כך הרבה שטרות שלא היה דרך להגביהם אלא לאו דוקא נקט משאן אלא כלומר והא לאו הגביה: **הא** וכן דבר ההבאה הוא כו'. לא פריך להאי לישראל דמשני גרים אלו נעדרות (מבואה דף לא): כשצריך ידו למטעם נאן וקבלה דלא קנה מטעם אלא מטעם אלא מטעם חצר וידו מחזרו אלא להחזק לישראל דהשת דקני משום משיב פריך וז"ל והיה סי' דמיידי כמיס דבר ההגבהה הוא א"כ היך מייחב לענין שבת אלא אין דרך הולאה לענין מדדיק גרים אלו נעדרות (ספ) אי חוטריא אין דרך הולאה כדן אלא בחליץ יש לומר דאם גרים שדן הולאה כן לענין שבת ואפי' הכי לענין קנין אין נקנין אלא ההגבהה שדרגן להגביה אי נמי כמגרי דרך מחסרת דהוי דרך הולאה אי נמי הוה ליה למיגר וליעטעמי: **לצדדין** קתני. מימה לנשכ"א אלא לאו מוקי לה כללים שאין דרךן להגביה שגם הם נקנין בהגבהה כדשמענו לעיל דלוקמינן במדי דבעי מיחסא וקמי הגויג כיס בשבת חייב שכר נחמיב בגביהה דהיינו ההגבהה: אטו

שיבה קני ליה אמר רב נחמן בר יצחק לצדדין
גבהה בהגבהה מידי דבר משיכה במשיכה
ת"ש

מדי פירקן קאני. שהנחו בשרות לוקח וקני ליה רשות מדי **עצמיה.** דמי יימר שיתקיים המכר שמה המוכר יעלה בדמיון והלוקח יאמי רוצה שקנה לך כלך דכחמן דמושל ליה מקום הנחת כליו וריוט. שקיימן לעולם: **בכסף.** נתמן מעות: **בשטר.** אם כתב לו כח שהוא. (אקדושי ט.) קני טעמא מה מקדלי: **ואשין לטס אחריות.** יימטא ואחר השותפין. וכל שכן בהגבהה להגבהה קונה בכל מקום **ללא שותפה.** לקמהה היא לא שט: **אשין דרך להבינה.** שבכרין: **חייב.** בתשלומין לדינא למימר קס ליה בדרכה מיניה לדינא הכא שמי קונה ואיסור שנת לינא עט שעת והוא: **אשין מיה.** בנקרע מן התשלומין דקס ליה בדרכה מיניה וכתיב כדי רשעו (ודרשי הכ) **ד: אשין איסור שבת וחיוב גביה אשין כחיה.** בדשעת הוצאת חוץ מיה להנאח אי לרשות הרבים איסור שבת אינא אסור גביה לינא **לש** על ד' וקוחה ולי וליא בטול לגבי הדי' לגבי קניה ויש אכן **ל** משיכה לחור ידו אחר ידו סמוכה בחור ג' לקרקע. ואיח דמוקי **ל** רשות הרבים כרבי אליעזר: **ואש כים דבר כססה הוא.** ואשילו ידו ויואל בחול: **אמר לך במיטנא.** דר' השינו ססה. וסבור דר' דאח **ינא** לך דלעג' אחר לינא מימנא דר' להגביהו הוא: **א"ל דאח** בתלמידי הגהה רבינו וקני מ"כ: **או שיוילאנה.** היינו משיכה: **דבר קל הוא** או עד שיוילאנה אם דבר כבד הוא. ולפי עניות **לכך** אי צעי ההוצאה יעקב להגבהה עדיפא ממשיכה וקונה בכל **לכך** לאורוי דין תריסרו דמדי דבר הגבהה להגבהה ולא תמינה **דף** הכ: **תנן אמר רבי מאיר** במה גבה במסירה והדקה בהגבהה ולא **במשיכה ובגמרה** [שם] אמרי רבנן אחרים וזו חו במשיכה ואמר להו **פילו** [גסה] לרבי שמעון הגבהה ולא במשיכה דמפרשי **הס:**

השיכה לא קנה עד שיגביתה או עד שיוציאנה מרשותו אפי' מידי דבר הגבהה משמע דקנה במשיכה ולא בר משיכה ודחתי עד שיוציאנה מיורי במידי דבר משיכה הוא ולא בר הגבהה;

עין משפט
נר מצוה

צא א מיי פ"ד מהל'
מהרה לה' יצא פתח פתח
פנ עושי' ח"ת ס' ר ספיק'
:1
צד ב ג מיי שס ה' א ב
עושי' שס ספיק' ג:
צד ד מיי שס פ"א הלל'
נ קמח שס עושי' ח"ת
ס' קל ספיק' א:
צד ה ו מיי שס פ"ג הלל'
א ד שס פתח שס עושי'
ח"ת ס' קלח ספיק' א:
צד ז ח מיי פ"ג מהל'
גניח ה' ב עושי'
ח"ת ס' שאל:

רבינו גרשום

אבל פירקן. המאוסק
החורח'ה בורח'ה
בכחו פשוט התבאר
עצמו לרשות אספס
קדוש הניס עניין אל
מדד ארץ יבולין
לחורח'ה חילוק קצק
הניס אלב מדד
עניין אל ספס
יבולין לחורח'ה
מסורב מסורב
לוקח אל עק מוכר
דרימק דרימק
דרימק לחורח'ה עניין
חורח'ה אל ספס
מוכר ואפי' חורח'ה
על מדד ארץ
מכיל כל מוכר לחורח'ה
כר שיהא יבול לחורח'ה
אלמא ענין יבולין
לחורח'ה כללי דלוקח
בעלמא מוכר נמי
אל עק לוקח: אסר
נמסן כר חתוק. לוקח
דמוכר בורח'ה
מוכר וכלי בורח'ה
מוכר עק [לוקח] הבא
לכלי על מוכר כל
ששקן לפרעון מן המוכר
לארץ הניסן בורח'ה
על לוי ארץ יבול לחורח'ה
ב: אקפד רבא ארבי'ה
נמסן ארץ פירקן הניסן
חתי. דמשמע דהניסן
המאוסק כל נמי כללי
ל: מוכר: אלב אסר נמי
ארץ מחרת אל
פירקן וכלב ספס ואפי'
דמא לכלי על מוכר
הכי מרחק הללו מסבבלי
הימין: חילול על סופין
משנאין חילול על
המחרת לכלי: מוכר
פירקן. מדס' המסרת
עצמ' מאי שנה דסס' אל
שנה ספס אל ספס אל
נק: ספס מדד דרימק:
דמוכר מסקני לו דארסו לו
ל: קני: יב קמבעל
אין דרכו בורח'ה דנקין
מסביב: בשבת חתי'ב
שילש שבט חתי'ב
גניב'ה מסבב'ה
רקיה יאסיר סכר אל הי'
ל: דמפצתא ליה: הי'
גמרו: באתר ויראנו קני'
נוראין סכר חת'ב
אסר סכר גניב'ה באתר
סכר וקס ליה בורח'ה
מיעה: ארץ דס' רב'ה
הבא. ואפי' גניב'ה
שק' (חירסין) גניב'ה אסר
אנדרה:
כחת דרד אל הי'
ענין ששנתי: ארץ ליה
במחנה: כלמור בורח'ה
על ארץ: גמרו:
רצעה חת'ב ונתקן
סנורין ארץ באתר
רצעה: אסר ליה: באתר
הרוא: אסר ליה: באתר
אפי' מביחא: ארץ
הרוא: אסר ליה: באתר
אפי' מביחא: ארץ
הרוא: אסר ליה: באתר
אפי' מביחא: ארץ

(א) נראה דג"ל אפי"ג דלא חדר שפירין הן כי אין תופיל לו כלום שיהא יכול לחזור בו.